

Politechnika Wrocławska

Wydział Elektroniki, Fotoniki i Mikrosystemów

PAMSI

Sprawozdanie nr 1

Projekt - marzec

Prowadzący:

dr hab. inż. Andrzej Rusiecki

Wykonał:

Jakub Kusz

Wrocław, 24 marca 2022r.

1. Zadanie

Załóżmy, że Jan chce wysłać przez Internet wiadomość W do Anny. Z różnych powodów musi podzielić ją na n pakietów. Każdemu pakietowi nadaje kolejne numery i wysyła przez sieć. Komputer Anny po otrzymaniu przesłanych pakietów musi poskładać je w całą wiadomość, ponieważ mogą one przychodzić w losowej kolejności. Państwa zadaniem jest zaprojektowanie i zaimplementowanie odpowiedniego rozwiązania radzącego sobie z tym problemem. Należy wybrać i zaimplementować zgodnie z danym dla wybranej struktury ADT oraz przeanalizować czas działania - złożoność obliczeniową proponowanego rozwiązania.

2. Rozwiązanie

Kod źródłowy znajduje się **tutaj**.

2.1. Idea

W celu rozwiązania wyżej postawionego zadania napisany został program, którego działanie polega na odczytaniu treści wiadomości z pliku „message.txt”, podzieleniu jej na 10-cio znakowe pakiety, nadanie im kluczy definiujących położenie w treści wiadomości, zasymulowaniu wysłania pakietów, zasymulowaniu odebrania pakietów, posortowania i złożenia ich w jedną całą odebraną wiadomość zapisaną w pliku „rec_message.txt”.

2.2. Struktura danych

2.2.1. Kolejka priorytetowa

W celu przechowywania pakietów w pamięci komputera została zastosowana kolejka priorytetowa. Zaimplementowana została struktura danych „t_priority_queue” działająca na podstawie listy jednokierunkowej, dodatkowo z możliwością sortowania poprzez wstawianie elementów w odpowiednie miejsca, porównując ich klucze.

2.2.2. Uzasadnienie wyboru

Wybór takiej struktury danych wynika ze specyfiki zadania - wiadomości posiadające klucz identyfikacyjny mogą być dostarczane w losowej kolejności. Ich liczba jest uzależniona od długości wiadomości (argument za zastosowaniem czegoś co działa na podstawie listy) i posiadają klucz (konieczność sortowania). Do rozwiązania tak postawionego problemu najlepiej nadaje się kolejka priorytetowa. Oto jej definicja:

```
#pragma once
#include <iostream>
#include <stdexcept>
#include "struct_for_message.hpp"
```

```
template<typename T>
```

```
class t_priority_queue{
```

private:

```
static constexpr int initial_size = 0;
int quantity; //quantity of nodes
struct str_of_data {
    T T_type;
    str_of_data *next = nullptr;
    str_of_data *previous = nullptr;
    int key;
    void operator=(const str_of_data &val);
};
str_of_data *data;

bool comprasion_ascending(int x, int y){return x > y;};
```

public:

```
t_priority_queue(): quantity(initial_size), data(nullptr){};
void insert(const T &val, const int &x);
void pop();
void pop_all();
bool empty(){return data == nullptr;};
T top();
int size(){return quantity;};
void print();
```

```
};
```

Metodami pozwalającymi wykonywać operacje na obiektach klasy „t_priority_queue” są:

- insert() - dodaje element do kolejki ustawiając jego położenie na podstawie klucza,
- pop() - usuwa element z początku kolejki,
- pop_all() - usuwa całą kolejkę,
- empty() - orzeka, czy kolejka jest pusta,
- top() - zwraca wartość pierwszego elementu,
- size() - zwraca ilość elementów w kolejce,

2.3. Sortowanie

Sortowanie danych odbywa się w niezwykle prosty sposób. Do kolejki wysyłana jest dana wraz z kluczem, metoda insert() przesuwa wskaźnik po kolejnych elementach kolejki. Jeśli funkcja orzekająca określająca relacje pomiędzy kolejnymi kluczami kolejki a podanym do insert() kluczem stwierdzi, iż klucz podany przestaje spełniać określoną relację (>,<), insert() utworzy nowy węzeł i umieści nowy element we właściwym miejscu. Poniżej znajduje definicja insert():

```

void t_priority_queue<T> :: insert(const T &val, const int &x){

if(data == nullptr){
    data = new str_of_data;
    data->T_type = val;
    quantity++;
    data->key = x;
}else{
    str_of_data *tmp;
    str_of_data *tmpnew;
    str_of_data *tmpprev;

    tmp = data;
    while(this->comprasion_ascending(x,tmp->key) && tmp->next != nullptr){

        tmp = tmp->next;

    }

    if(this->comprasion_ascending(x,tmp->key)){
        tmp->next = new str_of_data;
        tmp->next->T_type = val;
        tmp->next->key = x;
        tmp->next->previous = tmp;
        quantity++;
    }else{
        if(tmp->previous == nullptr){
            tmpnew = new str_of_data;
            tmpnew->T_type = val;
            tmpnew->key = x;
            tmpnew->next = tmp;
            tmp->previous = tmpnew;
            data = tmp->previous;
        }else{
            tmpnew = new str_of_data;
            tmpnew->T_type = val;
            tmpnew->key = x;
            tmpnew->next = tmp;
            tmpnew->previous = tmp->previous;
            tmp->previous->next = tmpnew;
            tmp->previous = tmpnew;
            if(tmp == data)
                data = tmp->previous;
            quantity++;
        }
    }

}

}

```

3. Złożoności obliczeniowe

3.1. insert()

Metoda insert() w celu dodania elementu we właściwe miejsce, musi wykonać odpowiednio wiele przejść po elementach kolejki aby natrafić na element, którego klucz nie spełnia właściwej relacji ($>$, $<$). Jeśli element, przy którym relacja ($>$, $<$) przestaje być spełniona znajduje się w odległości n węzłów od początku kolejki, to kolejka musi wykonać n przejść przez swoją listę. Oznacza to, iż ilość przejść jest wprost proporcjonalna do odległości ów węzła. Z tego wynika, iż złożoność obliczeniowa jest określona **funkcją liniową**. Notacja dużego O:

$$O(n)$$

4. Wnioski